

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4773/2022
18.10.2023. године
Београд

Врховни у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Стефан Ђорђевић, адвокат из ..., против тужене Република Србија, Министарство правде, Управа за извршење кривичних санкција, Београд, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2412/22 од 05.08.2022. године, у седници већа одржаној 18.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2412/22 од 05.08.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2412/22 од 05.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2864/19 од 14.12.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужену да тужиоцу, на име разлике од исплаћене до припадајуће плате, за период од августа 2016. године до августа 2019. године, исплати појединачно одређене износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате, све ближе одређено као у садржају тог става. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужену да доприносе за обавезно социјално осигурање (доприносе за пензијско и инвалидско осигурање, доприносе за здравствено осигурање и доприносе за случај незапослености) за тужиоца уплати код ПИО Фонда, Филијала у Београду, за период од 23.08.2016. године до 31.08.2019. године. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован, предлог тужиоца за ослобађање од плаћања судских такси. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 60.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2412/22 од 05.08.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2864/19 од 14.12.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио посебну ревизију због погрешне примене материјалног права, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20) у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Предмет тражене правне заштите је исплата разлике плате за период од августа 2016. године до августа 2019.године, а побијаном одлуком је потврђена првостепена пресуда којом је захтев тужиоца одбијен. О овом праву тужиоца и висини тражене разлике, нижестепени судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, у предметима са правним и чињеничним стањем као у овој правној ствари, са којих разлога у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сагласно изложеном, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, дозвољеност ревизије цени се применом одредбе члана 403. став 3. истог закона, којом је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 23.08.2019. године, а вредност предмета спора је 993.932,33 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**